

РЕШЕНИЕ

№ 12401

гр. София, 19.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 09.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **11452** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл. чл. 145 – 178 АПК, вр. чл. 220 от Закона за митниците.

Производството е образувано по жалба на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД с[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] вх.А ,представявано от Н. К. чрез адв.А. Г. от АД“Г., И.,А. и К.“ , против РЕШЕНИЕ № РЗМ-5800-1669 / 32.592525 от 16.10.2023 издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница С.“ . Посочва се в жалбата ,че неправилно е приложена нормативната уредба ,визирана в Регламент за изпълнение 2019/159 регулиращ защитните мерки срещу вноса на някои стоманени продукти,който няма никакво отношение към внесените от жалбоподателя стоки с МД с MRN № 23BG005808113771R2/17.02.2023 г. Счита ,че неоснователно адм.орган е игнорирал приложението на Протокол 1 към Споразумението между европейската общност за въглища и стомана и Република Турция относно търговията с продукти , които попадат в обхвата на договора за създаване на ЕО за въглища и стомана от 25.07.1996г , изменен с Решение №1 / 24.02.2009г. Счита ,че ответника е изисквал доказателства за произход на стоките ,извън посочените в Протокол 1 такива , като цитира практика на СЕС в тази връзка. Независимо от това ,дружеството жалбоподател било представил изисканите документи ,които необосновано не са съобразени от органа и е постановено оспореното решение. Искане се отмяна на последното като незаконосъобразно и присъждане на разноски.

В съдебното производство жалбоподателят е представляван от адв.И., който поддържа

жалбата, развива доводи за нейната основателност респ.незаконосъобразност на РЕШЕНИЕ № РЗМ-5800-1669 / 32.592525 от 16.10.2023 издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница С.“ и моли за неговата отмяна. Претендира разности, съобразно списък по чл.80 от ГПК /стр.229 от делото / .

Ответникът, чрез.юриск. А. оспорва жалбата и изразява становище за правилност и законосъобразност на оспорения административен акт. Претендира юрисконсултско възнаграждение и възразява за прекомерност на адвокатското възнаграждение на жалбоподателя.

Съдът приема за безспорно установени по делото следните факти.

На 17.02.2023 в Митническо бюро С.-И. е приета МД с MRN № 23BG005808113771R2/17.02.2023г., с която от името на „Технопанел“ ЕАД е декларирано за поставяне под режим „допускане за свободно обращение” стоки, внесени от Турция, както следва: Стока № 1 - три колета „плосковалцовани продукти от нелегирана стомана, с широчина 600 mm

или повече, боядисани, покрити с пластмаси: боядисана галванизирани ламарина на рулони“, с бруто тегло 20890 кг и нето тегло – 20740 кг., с деклариран елементи от данни /ЕД/ :

- ЕД 6/14 „Код на стоката по Комбинираната номенклатура“ – 72107080 91;
- ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ - EU - Е. С.;
- ЕД 4/11 „Обща фактурна стойност“ – 26 107 Е. и държава на изпращане - Република Турция.

При митническото оформяне са представени: търговска фактура FYA2023000000124/140223; сертификат за движение EUR1 - K0692566; декларация за износ на стоки - 23341200EX00053973; анализен сертификат - тест - сертификати от 18.01.2023 г., изготвени в Н.; пътна товарителница ЧМР - 14.02.2023; опаковъчен лист - 14.02.2023 г. Като продавач и изпращач е посочено регистрирано в Р. Турция дружество TATA STEEL ISTANBUL M.. Деклариран е произход „EU“, вписан в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ и приложен сертификат за движение на стоките EUR1 № K0692566, с вписан произход „N.“, описан в ЕД 2/3 „Представени документи, сертификати и разрешения, допълнителни данни“ с код N954 - Сертификат за движение Е.1. Приложени са анализни сертификати от Tata Steel Ijmuiden BV - Н., в качеството на производител. Приложена е износна митническа декларация с режим „3151“ и за държава на произход - код „003“, който съответства на Н.. На стоките била извършена физическа проверка още на паркинга на митническия пункт, за което е съставен протокол от 17.02.2023 г. Констатирано е, че „върху стоката има етикет с надпис, че е произведена в Турция“. От „Технопанел“ ЕАД е изискано „обезпечение за защитно мито“, в размер на 25 %, като на 22.02.2023 г. дружеството внесло 15 321, 64 лева. Представило и допълнителни документи. От Отдел „Митническа дейност“, при ТД „Митница С.“ е поискано становище, относно коректността на декларирания код по Т. и на декларирания в ЕД 5/15 произход „Код на държавата на произход“ - EU, съгласно приложения сертификат за движение на стоките EUR1 № K0692566 по митническата декларация.

В становище от 06.03.2023 г. началникът на отдела е посочил , че кодът по Т. е некоректен, а декларирания произход в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход – EU“ не може да бъде еднозначно доказан и в ЕД 5/15 „Код на държавата на произход“ следва да се декларира държава на произход „TR“.

С процесното Решение № РЗМ-5800-1669 / 32.592525 от 16.10.2023 издаденото от

директора на Териториална дирекция „Митница С.“, към МД с MRN № 23BG005808113771R2/17.02.2023г., същата е коригирана, като: 1. е променен кодът по Т. от [ЕГН], на [ЕГН]; 2. е променен „Код на държавата на произход“ от „EU - Е. С.“, на „TR – Турция“; 3. определена е ставка на допълнително (защитно) мито, в размер на 25%; 4. определен е размер на публични вземания в тежест на „Технопанел“ ЕАД, както следва: за мито – 12 765,46 лева и ДДС – 2 553, 09 лева; 5. „Технопанел“ ЕАД е определено като задължено лице за възникналите допълнително публични държавни вземания за допълнително(защитно) мито, в размер на 12 765,46 лева, заедно с дължимите лихви, съгласно чл. 114, §§ 1 и 2 от Регламент (ЕС) № 952/2013, и ДДС – 2 553, 09 лева, явяващ се разлика между сумата на заплатения ДДС и дължимия ДДС, заедно с лихвите, съгласно чл. 59, ал. 2 ЗДДС; 6. усвоено е предоставеното обезпечение (паричен депозит) от 15 318, 55 лв. по единната сметка на Агенция „Митници“, за погасяване на възникналото митническо задължение по процесната МД.

За да издаде оспореното решение ответника в настоящия процес е приел, че представения „сертификат за движение Е.1, № K0692566/14.02.2023 г., приложен към МД не може да се приеме за целите на доказване на непреференциалния произход на стоките, по смисъла на Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159, защото е издаден на основание Решение № 1/2009 г. на Съвместния комитет, създаден съгласно споразумението между Европейската общност за въглища и стомана, и Република Турция, за целите на доказване преференциалния произход, във връзка с изискванията на преференциалните търговски договорености между ЕС и държавите- партньори; съгласно чл. 12 от Протокол 1, относно определението на понятието „продукти с произход“ и методите на административно сътрудничество, приет с Решение № 1/2009 на Съвместния комитет по Споразумението между Европейската общност за въглища и стомана и Република Турция, „с изключение на предвиденото в членове 3 и 4, когато стоки с произход, изнесени от Общността в друга страна се върнат, те трябва да се считат за стоки без произход, освен ако може да се докаже по задоволителен за митническите органи начин, че: а) върнатите стоки са същите, като онези, които са били изнесени и б) не са преминали през други операции освен необходимите за запазването им в добро състояние, докато са били в тази страна или по време на износа“; в митническата декларация за износ от Република Турция е деклариран код на режим „3151“ - реекспорт на стоки, внесени под режим активно усъвършенстване, което означава, че изнасяните от Република Турция стоки са внесени от Н. и са изнесени за Република България, като върху тях да са осъществявани допълнителни операции, които дори водят до промяна на тарифния код. Този факт е виден и от допълнително представените от дружеството декларации за внос в Турция, с писмо рег. № 32-72265/22.02.2023 г.; вносните турски декларации от Н., сертификати, фактури и други не дават възможност еднозначно да се определи, че стоката е идентична с тази, изнесена от Н., защото не са представени фактури и други документи, които да направят цялостна връзка между документите, за да стане ясно, че става дума точно за същите стоки и продукти; представените анализни сертификати от завода-производител в ЕС не са обвързани по никакъв начин с веригата на доставки; декларираните стоки попадат в обхвата на категорията продукти, посочени в т. 5 на Приложение № 1, към чл. 1 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159 за налагане на окончателни защитни мерки срещу вноса на някои стоманени продукти; в тази връзка, с цел извършване преценка, дали по отношение на

тях следва да се прилагат окончателните защитни мерки, следва да бъде определен произходът, по реда на чл. 2, § 1 от същия регламент, т.е. - произходът на всеки продукт, за който се прилага този регламент се определя в съответствие с действащите в Съюза разпоредби, относно непреференциалния произход. В обжалваното решение е заявено още, че: „митническите органи не оспорват валидността на представените документи за преференциален произход“; при съпоставяне на митническата декларация с допълнително представените документи са установени несъответствия, като: различно описание на стоката и код по Т., внесена в Република Турция и тази, изнесена за Република България; несъответствие на датата на издаване на анализните сертификати от европейския доставчик и датата на внос в Република Турция, и др. В заключение на горното може да се обобщи, че внесените стоки в Турция не могат да се идентифицират като същите, изнесени от Турция с местоназначение България, т.е. не се доказва по задоволителен за митническите органи начин, че върнатите стоки са същите като онези, които са били изнесени от ЕС, съгласно условията, посочени в чл. 12 от Решение № 1/2009 г., както и че не са претърпели операции, освен необходимите за запазването им в добро състояние; от дружеството не са предоставени достатъчно документи за проследяване движението на стоките и еднозначно определяне на техния непреференциален произход. Предвид обстоятелството, че представената от дружеството информация не доказва по безспорен начин идентичността на изнесената от ЕС към Република Турция стока и съответно нейното връщане в ЕС в непроменен вид, би следвало да се счита, че стоката е с непреференциален произход от Република Турция“.

Спора се свежда до обстоятелството дали представените от жалбоподателя документи доказват произход на стоките ЕС, респ. правилен ли е изводът на митническия орган, че стоките са с непреференциален произход от Турция.

Настоящия съдебен състав ,предвид фактическите установявания , съобразно представените пред адм.орган и пред съда доказателства , намира следното от правна страна :

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена в срок –решението е получено от адресата на 20.10.2023г , а жалбата до съда е подадена на 03.11.2022г ,от лице което има правен интерес от оспорването и е насочена срещу акт , който съгласно чл.220 от ЗМ подлежи на обжалване. Процедурата пред адм.орган е протекла без съществени процесуални нарушения , поради което съдът счита ,че не са налице основания за прогласяване на нищожност на оспорения акт.

Съдът счита ,че от представените документи към МД и тези ,депозирани с писмо № рег. № 32-72265/22.02.2023г / стр.63 от делото / не може „еднозначно да се определи, че стоката е идентична с тази, изнесена от Н.“ , както правилно е установил ответника. Установено са несъответствия между митническата декларация и допълнително представените документи, като: различно описание на стоката и код по Т., внесена в Република Турция и тази, изнесена за Република България; несъответствие на датата на издаване на анализните сертификати от европейския доставчик и датата на внос в Република Турция, и др. Съдът споделя този извод, след преглед на представените от ответника в заверени на български език преводи на документите (л. 188-228 от делото). Не се представиха доказателства опровергаващи тези констатации на митническия орган .

Нормите на чл. 2, т. 2 (Дял II) от Протокол № 1, към Споразумението с Турция определят, че за целите на прилагането му продукти с произход Турция са: тези,

получени изцяло в Турция; получените в Турция и съдържащи материали, които не са били изцяло получени там, при условие, че тези материали са претърпели достатъчна обработка или преработка в Турция, по смисъла на чл. 6. Според чл. 12, т. 2 от Протокол № 1, „с изключение на предвиденото в членове 3 и 4, когато стоки с произход, изнесени от Общността или от Турция в друга страна, се върнат, те трябва да се считат за стоки без произход, освен ако може да се докаже по задоволителен за митническите органи начин, че: а) върнатите стоки са същите като онези, които са били изнесени; и б) не са преминали през други операции, освен необходимите за запазването им в добро състояние, докато са били в тази страна или по време на износа“. Двете материалноправни предпоставки (по б. „а“ и б. „б“) са в съотношение на кумулативност. Дори да се приеме, че дружеството – жалбоподател не доказва по задоволителен за митническия орган начин, да се касае за едни и същи стоки, следва да е осъществено и второто условие – стоките да не са преминали „през други операции, освен необходимите за запазването им в добро състояние“. В тази връзка разпоредбата на чл. 7 от Протокол № 1 определя, че „без да се засягат разпоредбите на § 2 прости операции по боядисване и полиране се считат за недостатъчна обработка или преработка за придобиване на статут на продукт с произход, независимо дали са изпълнени изискванията на член 6“. С други думи са случая са изпълнени условията по чл. 12, т. 2, за определяне процесните като „стоки без произход“. Проверката по реда на чл. 33 от Протокол № 1, която дружеството – жалбоподател счита, че митническият орган е дължал да извърши се прави само „когато митническите органи на страната – вносител имат основателни съмнения, относно истинността на документите за произход“. В случая обаче (каза се по – горе) ответникът изрично е заявил в решението си, че „митническите органи не оспорват валидността на представените документи за преференциален произход“, което означава, че не оспорват истинността им. Щом стоките са такива „без произход“ по отношение на тях е приложим редът (чл. 2, § 1), установен с Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/159. С оглед на това правилно с процесното решение е променен декларираният код на държава на произход „EU“, като е определен код „TR“.

Тарифното класиране на стоките се извършва, въз основа на Общите правила за тълкуване на Комбинираната номенклатура - Приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета, относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа, част Първа, Уводни разпоредби, Раздел I и съобразно термините на позициите и подпозициите, както и забележките към разделите и главите на същата. Според принцип 1, Раздел I.A „Общи правила за тълкуване на КН“, „текстът на заглавията на разделите, на главите или на подглавите има само индикативна стойност, като класирането се определя законно съгласно термините на позициите и на забележките към разделите или към главите и съгласно следващите правила, когато те не противоречат на посочените по-горе термини на позициите и на забележките към разделите или към главите“. Принцип 6 урежда класирането на ниво подпозиции, в рамките на една и съща позиция. При извършване на тарифното класиране относими са и Обяснителните бележки към Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките и Обяснителните бележки към КН, които са признати от Съда на Европейския съюз средство за тълкуване обхвата на позициите и подпозициите на номенклатурата. Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките е стоквата номенклатура на Световната митническа организация За тълкуване на обхвата на позициите и подпозициите на хармонизираната система се приемат

Обяснителни бележки към същата. Освен при разпоредби, предвиждащи обратното, за прилагането на това правило, се вземат предвид и забележките към разделите и главите.

Според КН (Глава 72-98) в код 7210 се включват (7210) „плосковалцовани продукти от желязо или от нелегирани стомани с широчина 600 mm или повече, плакирани или покрити:“. Декларираният с процесната МД от „Технопанел“ ЕАД код е за позиция „други“, като в колоната „конвенционални мита %“ за тази позиция е отбелязано „осв.“. Според Т. (Глава 72 „Чугун, желязо и стомана“, II „Желязо и нелегирани стомани“) описанието на позиция 7210 съвпада с това по КН (Глава 72-98). С процесното митническо решение тарифното класиране е променено на код по Т. - 7210 70 80 11, в който са класирани „плосковалцовани продукти от желязо или от нелегирани стомани с широчина 600 mm или повече, плакирани или покрити (7210): (70 80 11) от нелегирана стомана, боядисани, лакирани или покрити с пластмаса поне от едната страна, с изключение на продуктите със завършващо покритие от цинков прах (богата на цинк боя с тегловно съдържание на цинк 70 % или повече), както и с изключение на продуктите със стоманен лист с метално покритие от хром или калай“. Очевидно е, че тази класификация изцяло съответства на описанието на стоките, предмет на МД с MRN № 23BG005808113771R2/17.02.2023г, което означава, че тези стоки не са освободени от мито и за тях възниква „митническо задължение при внос“, „в момента на приемане на митническата декларация“, по смисъла на чл. 77, § 1, б. „а“ и § 2 от МК. Определеният с процесното Решение № РЗМ-5800-1669 / 32.592525 от 16.10.2023 размер е изчислен в съответствие с правилата по чл. 85, § 1 МК. Така е определено задължение за доплащане на: допълнително (защитно) мито, в размер на 12 765, 46 лева, представляващо разлика между реално платените и подлежащи на плащане публични държавни вземания заедно с дължимата на основание чл. 114 от Регламент (ЕС) № 952/2013 и чл. 59, ал. 2 ЗДДС лихва за забава. Начислен е и съответният ДДС, като е отчетено, че дружеството е заплатило ДДС при вноса, в размер на 10 214, 42 лева. За предварително внесено обезпечение от 15 318,55 лева е постановено усвояването му, за погасяване на митническото задължение. Изложеното обуславя правилност и законосъобразност на оспореното пред настоящата инстанция Решение № РЗМ-5800-1669 / 32.592525 от 16.10.2023, на директора на Териториална дирекция „Митница С.“. С оглед изхода от процеса жалбоподателя ще следва да заплати на ответника, претендираното от последния юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 143, ал. 3 АПК, вр. чл. 8,

ал. 1, вр. чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет определя в размер на 1 779 лева.

Водим от изложеното и на основание чл. 172, чл. 143, ал. 3 АПК, Административен съд София - град, втори състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД, с[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] вх.А ,представявано от Н. К. чрез адв.А. Г. от АД“Г., И.,А. и К.“ , против РЕШЕНИЕ № РЗМ-5800-1669 / 32.592525 от 16.10.2023 издаденото от директора на Териториална дирекция „Митница С.“ .

ОСЪЖДА „ТЕХНОПАНЕЛ“ ЕАД, ЕИК:[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място] [улица] вх.А ,представявано от Н. К. да заплати на АГЕНЦИЯ МИТНИЦИ юрисконсултско възнаграждение, в размер на 1 779 лв. (хиляда и седемстотин, и седемдесет и девет лева).

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването

СЪДИЯ: